Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

45. szám | *Bhaimī Ekādaśī* | 2023. február 1.

1 Az Élő Bhāgavatától Tanulni
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

2 Száz Intelem A Közönséges Ízek Ellen
Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

2 Érzékfelfogás Kérdése
Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja

3 Vīrabhadra Prabhu Csodálatos Tánca
Mora Prāṇa Tumi – 4. rész

Az Élő Bhāgavatától Tanulni

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

naiṣāṁ matis tāvad urukramāṅghriṁ
spṛśaty anarthāpagamo yad-arthaḥ
mahīyasāṁ pāda-rajo-'bhiṣekaṁ
niṣkiñcanānāṁ na vṛṇīta yāvat

A Kṛṣṇa-tudatot nem lehet kialakítani anélkül, hogy valaki el ne fogadná egy tiszta *bhakta* lótuszlábának porát. Ez Prahlāda Mahārāja véleménye. Más szóval anélkül, hogy valaki kapcsolatba ne kerülne egy tiszta *bhaktával* lehetetlen, hogy Kṛṣṇa-tudatossá váljon. Lehetetlen! Sūta Gosvāmī ezért a következőt javasolja: *jīvañ chavo bhāgavatāṅghri-reṇuṁ na jātu martyo 'bhilabheta yas tu*. A *reṇu* port jelent. Az embernek meg kell próbálnia megszereznie egy *bhāgavata*, az Úr egy tiszta *bhaktája* lótuszlábának a porát! Az egyik *bhāgavata* ez a könyv *Bhāgavata*, egy másik pedig a személy *bhāgavata*. Az, aki a *Bhāgavata* könyvnek megfelelően él, az a *bhāgavata* személy. És a *Bhāgavatamot* egy élő *bhāgavatától* kell tanulnunk!

Annak idején sok író és költő látogatta meg Caitanya Mahāprabhut; mindannyian valamelyik írásukat akarták Neki bemutatni, de erre addig nem volt lehetőségük, amíg Caitanya Mahāprabhu titkára Svarūpa Dāmodara meg nem engedte nekik. Ezt a rendszert követték. Egyszer egy *brāhmaṇa* írt egy verset melynek az volt a magyarázata, hogy Jagannātha Kṛṣṇa, de nem tud mozdulni. Ő a fából készült Kṛṣṇa. Caitanya Mahāprabhu szintén Kṛṣṇa, viszont Ő a mozgó Kṛṣṇa. Ez azt jelenti, hogy ez a *brāhmaṇa* különbséget tett Jagannātha és Caitanya Mahāprabhu között. De a *śāstra* következtetése, a *siddhānta* nem ez, hanem az, hogy a *mūrti* és Kṛṣṇa ugyanaz, nincs különbség közöttük. Már sokszor elmagyaráztuk, hogy a templomban imádott *mūrti* nem különbözik Kṛṣṇától. Így tehát Svarūpa Dāmodara nem fogadta el a verset, amit a *brāhmaṇa* Śrī Caitanya Mahāprabhunak be akart mutatni, és még meg is szidta:

– Nem tudod, hogy mi a végkövetkeztetés, és még van bátorságod verset írni?! Ne csinálj ilyet! *Yāha, bhāgavata paḍa vaiṣṇavera sthāne*. Ha meg akarod érteni a *Śrīmad-Bhāgavatamot*, akkor egy tiszta *bhaktához* kell menned és tőle kell megtanulnod. És akkor meg fogod érteni! Máskülönben csak mindenféle ostobaságot fogsz írni. Ha valaki nem hódol meg az élő *bhāgavatának*, akkor nem értheti meg a *Śrīmad-Bhāgavatamot*! – mondta.

Sok tudóst láttam, akik képtelenek voltak megérteni a *Bhāgavatát*. Szanszkrit tudósok olvassák, de nem értik. Ugyanilyen a *Bhagavad-gītā* is, ha valaki tudományos nézőpontból tanulmányozza, mint az ábécét, akkor nem fogja megérteni. Ezért mondja Kṛṣṇa, hogy „Arjuna! Elmondom neked a *Bhāgavata* tanításait, mert kedves barátom és a *bhaktám* vagy." Kṛṣṇa nem akarta a *Bhagavad-gītāt* egy tudósnak elmondani, nem. Ezeket a könyveket közönséges tudományos műveltséggel lehetetlen megérteni. Lehetetlen.

Śrīla Prabhupāda lecke. *Śrīmad-Bhāgavatam*
7. ének, 11. fejezet, 25. vers
1972 június 20., Los Angeles

Száz Intelem A Közönséges Ízek Ellen

Prākṛta Rasa Śata Dūṣaṇī

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

anartha nā gele śiṣye jāta-rati bole nā
anartha-viśiṣṭa śiṣye rasa-tattva bole nā

Addig, amíg a tanítvány útjából az akadályok (*anarthák*) nem tűntek el, nem szabad a mély és odaadó ragaszkodást (*rati*) bemutatni neki, illetve nem szabad a bensőséges odaadó hangulatok (*rasa-tattva*) tudományára sem tanítani őt.

aśakta komala-śraddhe rasa-kathā bole nā
anadhikārīre rase adhikāra deya nā

Soha nem szabad olyasvalakinek az odaadó ízek témájáról beszélni, akinek gyenge, befolyásolható hite van, annak pedig, aki képesítetlen nem szabad a *rasára* való képességet odaadni.

vaidha-bhakta-jane kabhu rāgānugā jāne nā
komala-śraddhake kabhu rasika to' jāne nā

A szabályozott odaadó szolgálatot végző *bhakták* (*vaidha-bhakták*) nem képesek a *rāgānuga*, a spontán odaadó szolgálatot gyakorlókat megérteni. A gyenge hittel rendelkezők nem érthetik a *rasikákat*, azokat, akik tiszta transzcendentális hangulatokat ízlelnek.

svalpa-śraddha-jane kabhu jāta-rati māne nā
svalpa-śraddha-jane rasa upadeśa kare nā

Akiknek kevés hitük van, azokra nem szabad úgy tekinteni, mintha hamisítatlan szerető odaadással rendelkeznének, s nem is szabad transzcendentális hangulatokról tanítani azokat, akiknek kevés hitük van.

jāta-rati prauḍha-śraddha-saṅga tyāga kare nā
komala-śraddhere kabhu rasa diyā seve nā

Azok, akik valódi szerető odaadó ragaszkodással bírnak ne adják fel azok társaságát, akik érett hittel rendelkeznek! Azok a *bhakták* viszont, akiknek a hite befolyásolható, még ha az odaadó hangulatokról tanítják is őket, akkor sem lesznek képesek soha megízlelni azokat. 🕉

Érzékfelfogás Kérdése

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja

Általában azt mondják, hogy egy *brahmacārī* ne nézzen nőkre. Azt gondoljátok, hogy a nők nagyon rosszak és el kell őket ítélni? Nem, nem kell őket elítélni! És ezt a férifakra és a nőkre is alkalmazni kell! Azt mondjuk, hogy a nő *māyā* a férfi számára, a férfi pedig a nő számára. Ezt mondjuk, de meg kell érteni, hogy ez hogyan igaz. Ha látsz egy nőt és azt gondolod: „Ő az élvezetem tárgya", akkor az *māyā*. Vagyis az, hogy egy *brahmacārī* nem nézhet nőkre azt jelenti, nem szabad, hogy az élvezetének tárgyaként tekintsen rájuk. Tehát nem arról van szó, hogy a női közösség rossz. Nem! Azt kell megértsétek, hogy Kṛṣṇa az egyetlen élvező és hogy a nő is az Ő élvezetét szolgálja, nem a tiéteket! Például valaki lát egy kötelet és félni kezd, mert azt gondolja, hogy az egy kígyó. De az csak egy darab kötél. Ez a kötél hibája lenne? Nem, hanem a ti hibátok! Ehhez hasonlóan amikor megláttok egy nőt és arra gondoltok, hogy ő az élvezetetek tárgya, az az ő hibája vagy a tiétek? Benneteket izgat, ti nem kontrolláltátok az elméteket és az érzékeiteket! És ez a férfiakra és a nőkre is érvényes! Ha a nő meglát egy jóképű férfit, és azt gondolja: „Ó, ő az én élvezetem tárgya!" az a férfi hibája? Nem, az a nő hibája. Ez a *tattva-vicāra*. Nem arról van tehát szó, hogy a kötél a hibás, hanem arról, hogy te, mivel a látásmódod tökéletlen.

Az anyagi világban minden változatos. De ez a változatosság egy hiba? Csak nem tudjátok, hogyan kell a dolgokat használni, s ezért hibásak vagytok. Minden, legyen az bármi, amit itt találtok, az Kṛṣṇa élvezetének a kelléke. Ha képesek vagytok Kṛṣṇa szolgálatában használni, akkor nem elítélendő, hanem meg kell becsülni.

Kṛṣṇa az egyetlen élvező! Ez a mi tanításunk! Nem arról van szó, hogy egy *brahmacārīnak* nem szabad nőkre néznie! Ha így lenne, akkor ki kellene nyomnotok a szemeteket! „Ó! Megláttam egy nőt!" Rendben, vakítsd meg magad. De nem! Meg kell tanulnotok, hogyan kell egy nőre tekinteni! Azt kell gondoljátok: „Kṛṣṇa élvezetére van, s nem az én élvezetem tárgya!" A másik dolog pedig az, hogy ő egy anya. Cāṇakya Paṇḍita erkölcsi szabályát követve: a feleségetek kivételével minden nő anya. Amint megláttok egy nőt, az elmétekben a hódolatotokat kell, ajánljátok neki. És így sosem lesz majd hatással rátok! Nem lesznek kéjes vágyaitok. Máskülönben egészen biztos, hogy hatni fog rátok. Ez a két dolog a mi taktikánk. 🕉

Śrīmad-Bhāgavatam lecke.
1995. május 2., Bhubaneswar, Orissa

Vīrabhadra Prabhu Csodálatos Tánca

Mora Prāṇa Tumi – 4. rész

Śrī Raghunandana utasította a követőit, hogy késlekedés nélkül menjenek, és gyülekezzenek a Gaurāṅga templom udvarán. Feldíszítették a pavilont, *mṛdaṅgákat*, *karatālákat* és más hangszereket vittek ki, s mindent előkészítettek a *kīrtanához*. Miután mindent elrendeztek, Raghunandana hívta a *mahāntákat*, akik először Śrī Caitanya Mahāprabhu *mūrtijának sandhyā-āratit* mutattak be, majd elkezdték a *kīrtanát*. Raghunandana mindegyikőjüknek gondosan szantálpépet és virágfüzért készített elő, és személyesen kérte őket, hogy fogadják azt el. Azután pedig a *mṛdaṅgáknak* és a *karatāláknak* is felajánlották mind a két dolgot. Ezt követően Śrī Raghunandana hatalmas ekstázisban Śrī Vīrabhadra testét díszítette szantálból készült péppel és ajánlott neki virágfüzért. Vīrabhadra prabhu ekkor intett Śrīnivāsának, hogy hozzon neki is szantált és füzért, amivel aztán, igen boldogan, viszonzásul ő ékesítette Śrī Raghunandanát. Vīrabhadra viselkedésétől zavarodottan és feszélyezetten Raghunandana Śrīnivāsához fordult és nagy szeretettel most neki ajánlott szantálpépet és virágfüzért. Gyönyörű látvány volt, ahogyan az összes *mahānta* füzéreket és szantálpépet ajánlott valaki másnak.

Néhány *mahānta* egy gyönyörűen feldíszített baldachin alatt állva hangszerekkel a kezében belekezdett a *saṅkīrtanába*. Igen kedvező morajlás visszhangzott a levegőben, s a hely körül, ahol a *saṅkīrtanát* tartották, száz és száz lámpást gyújtottak. A dobok és más hangszerek zenéje valódi nektáreső volt. A vezető énekesek azzak kezdték a *kīrtanát*, hogy bemutatták a dalukat. A zenei skálák, az éneklés hangnemváltásai, az ütemes, de különböző ritmusok és a hangszerek egyéb hangjai mind bámulatosan szóltak, ellopva a mennyei *gandharvák* büszkeségét.

Akárki is vett részt a *kīrtanában*, úgy érezte magát, mintha megfiatalodott volna. A *kīrtana* ekszatikus hullámai egy óceánhoz hasonlóan hömpölyögtek. Bárki, aki látta – a vadállatok, a madarak, az emberek és a félistenek is – el volt ragadtatva. A *kīrtana* helye hamarosan túlzsúfolt lett. A résztvevők és a hallgatóság minden tagjának arcán csurogtak a könnyek. A félistenek az átlagemberek közé vegyülve, a boldogság óceánján lebegve élvezték a *saṅkīrtanát*. A *mahānták*, magukról teljesen megfeledkezve őrült módon énekelni és táncolni kezdtek, s ezzel az egész univerzumot hipnotizálták. Hogyan is tudnám bemutatni Śrī Kṛṣṇa Miśra és Śrī Gopāla táncát?

Bárki is látta Śrī Vīrabhadra prabhu táncát, minden gyötrelméről megfeledkezett. Az összes *bhakta* azon kesergett, hogy csak két szeme van, amivel láthatja őt. Volt ott egy vak ember is, akinek a szíve már csak attól szenvedélyessé vált, hogy Vīrabhadra prabhu csodálatos táncáról hallott. Ment mindenfelé, hogy megtudja a táncos kilétét. Valaki azt mondta neki, hogy Nityānanda prabhu fia az.

– Hogy hívják? Hogy hívják? – kérdezte mindenkitől. Azt felelték, hogy Vīrabhadra az, aki az egész univerzumban híres. Ezt a vak embert pedig már attól boldogság töltötte el, hogy meghallotta a Vīrabhadra nevet. Elméjében imákat ajánlva úgy gondolta, hogy már pusztán Vīrabhadra neve rendelkezik azzal az erővel, hogy minden kedvezőtlen dolgot elűzzön. A *vīra* szó azt jelenti, aki elpusztítja a bűnösöket, a *bhadra* pedig azt, aki minden élőlény balszerencséjének véget vet. „A gondviselésnek köszönhetően képtelen vagyok látni Vīrabhadra prabhut! Bárcsak helyrehozná az Úr ezt a dolgot, ha úgy látja jónak!" – gondolta a vak ember, és csak sírt és sírt. Az Úr Nityānanda kegyes fia, mivel ismerte a vak elméjét, szeretetteljesen rápillantott, s az így visszanyerte a látását és elkezdte nézni Vīrabhadra prabhu táncát. Az egész világ a „Minden dicsőséget! Minden dicsőséget! Minden dicsőséget Vīrabhadra prabhunak!" – felkiáltásoktól visszhangzott.

A *saṅkīrtana* egész este tartott, a *mahānták* pedig sírva emlékeztek az Úr Caitanya Mahāprabhu dicsőségére. Amikor pedig az Úr társai jutottak az eszükbe, képtelenek voltak türtőztetni magukat, s karjukat az égbe emelve hangosan kiáltották Gaurāṅga Mahāprabhu és bensőséges társai Nevét. „Hol van a holdhoz hasonló arcú Gauracandra prabhu, Śacī-mātā fia? Hol van Nityānanda Rāma, mindenki élete? Hol van Śrī Advaita Ācārya, minden jótulajdonság forrása? És hol van Śrī Gadādhara Paṇḍita, az isteni szeretet kútfeje? Ó, Haridāsa, Śrīvāsa, Svarūpa Dāmodara, Rāmānanda, Śrī Mādhava, Vāsu Ghoṣa, Murāri és Mukunda! Hol vagytok most? Hol van a mi Gadādhara dāsánk és Narahari?" Az Úr és *bhaktái* Neveit énekelve

hangosan sírni kezdtek, s imádkoztak Mahāprabhuhoz, hogy a társaival együtt jelenjenek meg. Ahogyan bánatukban a földön hemperegtek, testüket befedte a por, sírásuk pedig betöltötte a levegőt. Mahāprabhu nem tudta visszatartani ezekhez az őszinte *bhaktáihoz* fűződő szeretetét és hirtelen megjelent előttük. Csodálatos megjelenését követően egy ideig vigasztalta a *bhaktáit*, s minden bánatukat elvéve isteni boldogságba merítette őket, akik aztán nagy ekstázisban mindenki előtt leborultak, megölelték egymást és az öröm könnyei folytak a szemeikből. Amikor észrevették, hogy az estének vége és közeledik a reggel, nagy örömmel mutatták be a *maṅgala-ārati* ceremóniát Śrī Caitanya Mahāprabhu *mūrtijának*, s a hódolatukat ajánlották Neki.

A faluban miután látták Mahāprabhu társainak *kīrtanáját*, mindenki elkezdte énekelni, hogy „Hari! Hari!" Aztán kezdték megosztani egymással az épp csak végetért fesztiválról a véleményüket. Az egyikük azon kesergett, hogy milyen rövid is az éjszaka, s ezért a gondviselést okolta. Úgy vélte, ilyen *ekādaśī* igen ritkán van az ember életében. Azt mondta, azon a napon mindannyian szerencsések voltak, hogy szemtanúi lehettek az isteni szeretet felhőszakadásának, melyet a *mahānták* okoztak.

– Csak nézzétek, a *mahānták* hogyan tartották meg az *ekādaśī* böjtöt azzal, hogy egész éjjel virrasztottak! – mondta egy másik falusi. Egy harmadik pedig úgy vélte, csak Caitanya Mahāprabhu társai voltak képesek ilyen módon megtartani az *ekādaśīt*. Más azt állította, senki soha nem ehet *ekādaśīn*, s ha mégis így tenne, azzal hatalmas bűnt követ el. Egy másik falusi pedig úgy érezte, hogy csak az képes megfelelően megtartani az *ekādaśī-vratát*, aki megkapta Mahāprabhu társainak a kegyét.

– Én bűnös vagyok! Hogyan tehetnék szert ennyire szilárd ragaszkodásra, hogy kövessem az *ekādaśīt*? – kérdezte valaki. Más azt mondta, akik mindig csak bűnös tetteket végeztek, azok képtelenek megérteni az *ekādaśī* fontosságát és elesettek. Valaki pedig a hatalmas balszerencséje miatt szomorkodott, hogy nem élt a lehetőséggel és nem borult le a *Vaiṣṇavák* előtt.

– Ne aggódjatok! Minden vágyatok teljesülni fog! – nyugtatta őket a társuk, majd mindannyian elmentek arra a helyre, ahol a *saṅkīrtana* zajlott és, miközben szemükből ömlöttel a könnyek, a *Vaiṣṇava mahānták* lábai elé borultak. Viselkedésüket látva Mahāprabu kedves társai a kegyükben részesítették őket.

E *mahānták* nagyra értékelték Śrī Raghunandana őszinte erőfeszítését és úgy dicsőítették, hogy bárki aki megkapta Raghunandana szeretetét, egész biztosan életről-életre meg fogja kapni Śrī Caitanya Mahāprabhu kegyét. Az egyik *mahānta* pedig kifejezetten Raghunandana a szegény, hitvány és nyomorult emberek felé mutatott kedvességét méltányolta, míg egy másik az alázatosságáért és udvarias viselkedéséért magasztalta. Megint másvalakit a szépsége bűvölt el, s Kupidóhoz hasonlította Raghunandanát. Volt olyan, aki az éneklésben, a zenélésben és a táncban való jártasságát méltatta, más pedig *kīrtana* megszervezését és azt, hogy ezzel mindannyiuknak annyi örömöt okozott. Miközben a *mahānták* róla beszéltek, Raghunandana odaért, s amikor meghallotta, hogy őt dicsőítik nagyon elszégyellte magát és zavarba jött. A *mahānták* számára Raghunandana alázatossága elviselhetetlen volt, s könnyekkel a szemükben szorosan és hosszú ideig magukhoz ölelték őt. ❁

Narahari Cakravartī: *Śrī Bhakti-ratnākara*.
Bagbazar, Calcutta. 1987.
Gaudiya Mission

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásaiból származó idézetek © Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.